

Manifest | 31 de març dia internacional de la visibilitat Trans*

30 de març de 2024

Des de 2014, cada 31 de març se celebra a nivell mundial el dia Internacional per la visibilitat trans gràcies a la feina d'activistes d'arreu del món. Un dia de gran importància, ja que a més de recordar a les persones trans que han sofert històricament delictes d'odi, s'obre una finestra per a continuar reivindicant i lluitant pel cessament de les discriminacions estructurals que continua sofrint el col·lectiu trans.

És important recordar que és urgent la implementació de la Llei trans estatal, fer efectiva l'autodeterminació de gènere però som conscients que queda camí per recórrer i que falten la garantia de drets per les persones no binàries o les persones trans en situació d'irregularitat, part de les infàncies, entre d'altres. Volem denunciar la campanya de deshumanització i odi, i especialment virulenta, a la que s'exposen a les persones trans durant i després el procés d'aprovació de la Llei. Sense anar més lluny, l'Observatori, va ser objecte de discursos d'odi d'una assenyalada figura "intel·lectual", on es va titllar de formar part de l'escàndol criminal per realitzar una xerrada de dues persones trans sobre el model d'acompanyament a la salut de Trànsit, en el voluntariat de l'entitat.

Aquesta campanya de deshumanització de les identitats trans, especialment de les dones trans està especialment present en les xarxes socials a la qual s'han sumat alguns mitjans de comunicació i personalitats polítiques. Estem fartes d'aquesta sobreexposició mediàtica d'un discurs d'odi, totalment minoritari en la societat, en el qual se'ns presenta com un perill per a la societat. On persones amb molt d'altaveu que desconeixen totalment les realitats trans escampen prejudicis i faules.

Així mateix, a finals de març, té lloc una agressió transfòbica al barri del Poble Sec per part d'un grup considerable de joves a una dona trans del barri, on aquesta deshumanització es presenta de forma virulenta per a legitimar l'agressió.

És per aquests motius que des de l'Observatori Contra l'LGTBI-fòbia, reclamem:

- La plena despatologització de les identitats trans. El reconeixement realitzat per l'Organització Mundial de la Salut en 2018 que les persones trans no pateixen cap malaltia ha d'arribar a tots els nivells administratius i socials.
- El dret a la lliure autodeterminació de gènere independentment de l'edat, incloent les persones no binàries. Sense tuteles, sense qüestionaments, sense terminis administratius i sense períodes de "reflexió".
- El dret a triar si escometem o no canvis de qualsevol tipus, especialment físics, tenint en compte la individualitat de cada procés de transició, marcat per les circumstàncies, necessitats i desitjos de cada persona. De la mateixa manera, exigim la garantia que

aquests processos i procediments estiguin coberts pel sistema públic de salut. Això ha d'incloure necessàriament una recerca farmacològica que permeti desenvolupar medicaments adequats per a totes les realitats trans.

- Les infàncies i adolescències trans han de poder desenvolupar lliurement la seva personalitat sense sofrir assetjament escolar, incomprensió familiar, o ser tutelades mitjançant les normes establertes que poden anar en contra de la seva dignitat i identitat de gènere.
- La garantia d'una educació en valors de drets humans i coneixement de la diversitat afectiva sexual i de gènere. Que es promogui que els materials educatius reflecteixin l'existència de les persones trans.
- L'accés a serveis sanitaris i ginecològics des d'una perspectiva psicosocial, assegurant els drets sexuals i reproductius de totes les persones trans. El ple exercici dels drets sexuals i reproductius, perquè les persones no binàries i els homes trans també poden avortar, gestar i s'ha de tenir accés a serveis sanitaris i ginecològics que vetllin per la nostra salut des d'una perspectiva lliure de transfòbia.
- Adoptar mesures urgents per a pal·liar la discriminació que pateixen en l'àmbit laboral, per a revertir la situació de desocupació, que situa a la població trans segons diversos estudis, en greu risc d'exclusió social amb taxes superiors al 85%

- Els processos d'acompanyament en la transició i en l'abordatge de les violències han de tenir una perspectiva interseccional. S'ha de tenir en compte com incideixen sobre el fet de ser trans altres interseccionalitats com ser gran, racialitzada, discapacitada, jove, precaritzada, viure en l'àmbit rural i/o migrada per posar uns exemples.
- Un moviment feminista interseccional que tingui en compte totes les dones, especialment les dones trans.
- Campanyes de sensibilització per a la societat, que promoguin la comprensió de la diversitat i de les realitats trans binàries i no binàries; a més de formació dirigides a diferents agents socials i institucionals que es trobi relacionat amb l'atenció a la ciutadania.

És cabdal realitzar polítiques públiques conjuntament amb el teixit associatiu trans i del col·lectiu LGTBI per intervenir contra la transfòbia que genera discriminació, desigualtat i precarietat. És important no només visibilitzar les identitats trans com a font de riquesa en l'amplia diversitat afectiva sexual i de gènere sinó conscienciar que estem davant d'una problemàtica social com la transfòbia que en masses ocasions es cobra vides.

Aquesta situació estructural de discriminació sistemàtica per ser subvertida, necessita de diferents estratègies conjuntes que englobin a organitzacions polítiques, socials i institucionals. Tenim una oportunitat històrica d'ampliar drets, sense retallar cap altra, i d'impulsar mesures per intervenir contra la desigualtat social que pateix

sistemàticament el col·lectiu trans. Hem de defugir de debats incendiàris, realitzar la pedagogia necessària i la fermesa d'eixamplar la nostra societat cap un camí més just i fratern. Fer que totes les vides siguin dignes de ser viscudes. Prou transfòbia!